

31996L0062

L 296/55

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1996.11.21.

A TANÁCS 96/62/EK IRÁNYELVE**(1996. szeptember 27.)****a környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel az 1992-ben elfogadott környezetvédelemmel foglalkozó ötödik cselekvési program, amelynek az általános koncepcióját a Tanács és a tagállamok kormányának képviselői a Tanács keretében ülésezve, az 1993. február 1-i 93/C 138/01-es állásfoglalásukban ⁽⁴⁾ hagyták jóvá, módosításokat helyeztek kilátásba a légszennyező-anyagokra vonatkozó meglévő törvényes szabályozáshoz; mivel az említett program hosszú távú levegőminőségi célok kitűzését javasolja;

mivel el kell kerülni, meg kell előzni vagy csökkenteni kell a káros légszennyező-anyagok koncentrációját mind a környezet egésze, mind pedig az emberi egészség védelme érdekében, és ezért határértékeket és/vagy küszöbértékeket kell meghatározni a környezeti légszennyezési szintekhez;

mivel az ózon speciális képződési mechanizmusát figyelembe kell venni, ezeket a határértékeket és riasztási küszöbértékeket esetlegesen a célértékekkel kell kiegészíteni vagy helyettesíteni;

mivel mind a határértékeknek, riasztási küszöbértékeknek, valamint az ózon esetében a célértékeknek és/vagy a határértékeknek és a riasztási küszöbértékeknek a számszerű értékeit az e területen tevékenykedő nemzetközi tudományos csoportok által végzett vizsgálatok eredményeire kell alapozni;

mivel a Bizottságnak vizsgálatokat kell végeznie a különböző szennyező anyagok vagy szennyező források együttes hatásának

és az éghajlat ezen irányelv összefüggésében vizsgált, különböző szennyező anyagok tevékenységére gyakorolt hatásának elemzésére;

mivel a környezeti levegő minőségét a határértékekkel és/vagy a riasztási küszöbértékekkel, valamint ózon esetében a célértékekkel és/vagy a határértékekkel összevetve kell értékelni a légszennyezés hatásának kitett lakosság és az ökoszisztéma nagyságának figyelembe vételével;

mivel a tagállamokban végrehajtott mérések alapján elvégzett környezeti levegőminőség-vizsgálat összehasonlíthatósága érdekében meg kell határozni a mintavételi pontok helyét, számát és a végrehajtott mérések referenciamódszereit a riasztási küszöbértékhez, határértékhez és célértékhez szükséges értékek meghatározása érdekében;

mivel a környezeti levegő minőségének becsléséhez a közvetlen mérés mellett más módszerek használatának lehetővé tételére meg kell határozni e módszerek használati- és szükséges pontosági kritériumait;

mivel ezen irányelv értelmében meghatározott általános intézkedéseket ki kell egészíteni más, az egyes tárgyalt anyagokhoz kapcsolódó speciális intézkedésekkel;

mivel e speciális intézkedéseket a lehető leghamarabb el kell fogadni ezen irányelv általános céljának teljesítése érdekében;

mivel előzetesen szennyező anyagok koncentrációjáról reprezentatív adatokat kell gyűjteni;

mivel mind a környezet egésze, mind pedig az emberi egészség védelme érdekében szükséges, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hajtsanak végre a határértékek túllépése esetén annak érdekében, hogy ezen értékek a meghatározott határidőn belül az előírt határértékek alá csökkenjenek;

mivel a tagállamok által megtett intézkedéseknek e jogszabály alkalmazásának időpontjától kezdve figyelembe kell venniük az ipari létesítmények működésére vonatkozó, az integrált szennyezések megelőzésének és csökkentésének területére érvényes közösségi jogszabályokkal összhangban lévő rendeletek által meghatározott követelményeket;

mivel e tevékenységek végrehajtásához és alkalmazásához idő szükséges, lehetséges, hogy a határértékekhez ideiglenes túrértéket is meg kell állapítani;

⁽¹⁾ HL C 216., 1994.8.6., 4. o.

⁽²⁾ HL C 110., 1995.5.2., 5. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1995. június 16-i véleménye (HL C 166., 1995.7.3., 173. o.), a Tanács 1995. november 30-i közös állásfoglalása (HL C 59., 1996.2.28., 24. o.) és az Európai Parlament 1996. május 22-i határozata (HL C 166., 1996.6.10., 63. o.)

⁽⁴⁾ HL C 138., 1993.5.17., 1. o.

mivel a tagállamokban létezhet olyan terület, ahol a szennyezési szint nagyobb, mint a határérték, de belül van a megengedett túrértéken; mivel az előírt időn belül a határértéket be kell tartani;

mivel másik tagállamból származó jelentős mértékű szennyezés következtében a tagállamoknak tanácskoznuk kell egymással, ha a szennyező anyag szintje túllépi vagy valószínűleg túl fogja lépni a határérték túrértékével növelt értékét, vagy adott esetben a riasztási küszöbértéket;

mivel azon riasztási küszöbérték meghatározása, amelynek elérése esetén óvintézkedéseket kell életbe léptetni, lehetővé teszi a szennyezési események emberi egészségre gyakorolt hatásának korlátozását;

mivel azon övezetekben és agglomerációkban, amelyekben a szennyező anyag szintje a határértéket nem éri el, a tagállamoknak a fenntartható fejlődéssel összhangban lévő legjobb minőségű környezeti levegő megtartására kell törekedniük;

mivel a kapott adatok kezelésének és összehasonlításának megkönnyítése érdekében az ilyen adatokat egységesített alakban kell eljuttatni a Bizottsághoz;

mivel a környezeti levegő minőségének vizsgálata és kezelése széleskörű és átfogó politikájának végrehajtásának határozott műszaki és tudományos alapokon és a tagállamok közötti állandó véleménycserén kell alapulnia;

mivel el kell kerülni a tagállamok között átadandó információ mennyiségének szükségtelen növekedését; mivel ezen irányelv megvalósítása érdekében a Bizottság által gyűjtött információ hasznos az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (European Environment Agency, EEA) számára is, ezért azt a Bizottság a számára továbbíthatja;

mivel kívánatos lehet a környezeti levegő minőségének vizsgálatához használt kritériumok, módszerek és az ezen irányelv értelmében megadandó információ cseréjéhez szükséges intézkedéseknek a tudományos és technikai fejlődéshez való igazítása; mivel az ennek érdekében szükséges munka végrehajtásának megkönnyítése érdekében ki kell dolgozni egy eljárást a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés megvalósítására egy bizottság keretein belül;

mivel a tagállamok és az EEA közötti kölcsönös információcseréje elősegítése érdekében a Bizottságnak – az EEA segítségnyújtása mellett – minden harmadik évben közzé kell tennie a Közösségben a környezeti levegő minőségéről szóló jelentését;

mivel a kén-dioxidra és a lebegő porra vonatkozó levegőminőségi határértékekről és irányértékekről szóló 1980. július 15-i 80/779/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾, a levegő ólomtartalmára vonatkozó határértékekről szóló 1982. december 3-i 82/884/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾, a nitrogén-dioxidra vonatkozó levegőminőségi előírásokról szóló 1985. március 7-i 85/203/EGK tanácsi

irányelv ⁽³⁾ és az ózon által okozott levegőszennyezésről szóló 1992. szeptember 21-i 92/72/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ által már tárgyalta anyagokkal kell először foglalkozni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

Ezen irányelv általános célja az alábbiakkal kapcsolatos közös stratégia alapelveinek meghatározása:

- a Közösségben a környezeti levegő minőségére vonatkozó olyan célkitűzések meghatározása és létrehozása, amelyeket az emberi egészségre és a környezetre, mint egészre gyakorolt káros hatások elkerülésére, megelőzésére vagy csökkentésére terveztek,
- a környezeti levegő minőségének vizsgálata a tagállamokban, közös módszerek és kritériumok alapján,
- megfelelő információ beszerzése a környezeti levegő minőségéről, és gondoskodni arról, hogy ez a nyilvánosság rendelkezésére álljon, többek között riasztási küszöbértékek segítségével,
- a környezeti levegő minőségének fenntartása ott, ahol ez jónak tekinthető, és javítása más esetekben.

2. cikk

Definíciók

Ezen irányelv céljaira:

1. „*környezeti levegő*”: a troposzférán belüli szabadtéri levegő a munkahelyek kivételével;
2. „*szennyező anyag*”: minden olyan anyag, amelyet közvetve vagy közvetlenül az ember vezet be a környezeti levegőbe, és valószínűleg káros hatással van az emberi egészségre és/vagy a környezetre egészére;
3. „*szint*”: a szennyező anyag koncentrációja a környezeti levegőben, vagy ennek a különböző felületeken való lerakódása adott időegység alatt;
4. „*vizsgálat*”: a környezeti levegőben egy szennyező anyag szintjének mérésére, számítására, előrejelzésére vagy becslésére használt minden módszer;
5. „*határérték*”: tudományos ismeretek alapján az emberi egészségre és/vagy a környezetre, mint egészre gyakorolt káros

⁽¹⁾ HL L 229., 1980.8.30., 30. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 378., 1982.12.31., 15. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 87., 1985.3.27., 1. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 297., 1992.10.13., 1. o.

hatások elkerülésének, megelőzésének vagy csökkentésének céljából meghatározott szint, amelyet be kell tartani adott időtartamon belül, elérése után pedig nem szabad túllépni;

6. „*célérték*”: az emberi egészségre és/vagy a környezetre, mint egészre gyakorolt hosszabb távú káros hatások elkerülése céljából meghatározott szint, amit adott idő alatt kell elérni, ahol lehetséges;
7. „*riasztási küszöbérték*”: olyan szint, amelyen túl már a rövid idejű expozíció is veszélyezteti az emberi egészséget, és amelynek elérésekor a tagállamoknak azonnal lépéseket kell tenniük az ezen irányelvben meghatározottak szerint;
8. „*tűréshatár*”: a határértéknek az a százaléka, amellyel ez az érték túlléphető az ezen irányelvben meghatározott feltételek között;
9. „*övezet*”: a tagállamok területének valamely általuk behatárolt része;
10. „*agglomeráció*”: olyan övezet, amelyben a lakosok száma 250 000 vagy annál több, vagy ahol 250 000 vagy ennél kevesebb, de a négyzetkilométerenkénti népsűrűség olyan magas, hogy a tagállamok indokoltnak tekintik a környezeti levegő minőségének vizsgálatát és ellenőrzését.

3. cikk

Végrehajtás és felelősség

Ezen irányelv céljainak megvalósítása érdekében a tagállamok kijelölik a megfelelő szinteken a következőkért felelős eljárni jogosult hatóságokat és szerveket:

- ezen irányelv végrehajtása,
- a környezeti levegő minőségének vizsgálata,
- a mérőkészülékek (módszerek, berendezés, hálózatok, laboratóriumok) jóváhagyása,
- a mérőkészülékekkel történő mérés pontosságának biztosítása az e készülék által és az ezekre előírt pontosság fenntartásának ellenőrzése, különösen az Európai Minőségbiztosítási Szabványok követelményeivel összhangban végrehajtott belső minőségellenőrzésekkel,
- a vizsgálati módszerek elemzése,
- a területükön a Bizottság által szervezett, a Közösség egészére kiterjedő minőségbiztosítási programok koordinálása.

A tagállamoknak a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják az (1) bekezdésben említett információt, amikor átadják azt a Bizottságnak.

4. cikk

A környezeti levegővel kapcsolatos határértékek és riasztási küszöbértékek megállapítása

(1) A I. mellékletben felsorolt szennyező anyagok határértékének és az adott esettől függően a riasztási küszöbértékeknek a beállításához a Bizottság javaslatokat nyújt be a Tanácsnak a következő menetrend szerint:

- 1996. december 31-énél nem később az 1–5-ös szennyező anyagok esetén,
- ózon esetén a 92/72/EGK irányelv 8. cikkével összhangban,
- 1997. december 31-énél nem később a 7–8-as szennyező anyagok esetén.
- amint lehetséges, de mindenképpen 1999. december 31-előtt a 9–13-as szennyező anyagok esetén.

A határértékek, és – adott esetben – a riasztási küszöbértékek meghatározásakor figyelembe kell venni például a II. mellékletben meghatározott tényezőket.

Ezek a javaslatok az ózonnal kapcsolatban figyelembe veszik a szennyező anyagok speciális képződési mechanizmusait, és ennek érdekében megtehető a szükséges lépések a célértékek és/vagy a határértékek meghatározására.

Az ózonnal megállapított célérték túllépése esetén a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a célérték elérése érdekében tett intézkedésekről. Ezen információk alapján a Bizottság megítéli, hogy szükség van-e további intézkedésekre közösségi szinten, és ha ez szükségessé válik, javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

Más szennyező anyagok esetében a Bizottság javaslatokat nyújt be a Tanácsnak a határértékek és az adott esettől függően a küszöbértékek meghatározására, ha a tudomány fejlődése alapján és a III. mellékletben meghatározott kritérium figyelembevételével szükségesnek tűnik a Közösségen belül az ilyen szennyező anyagoknak az emberi egészségre és/vagy a környezetre, mint egészre gyakorolt káros hatásának elkerülése, megelőzése vagy csökkentése.

(2) A Bizottság felelős az érintett epidemiológiai és környezetvédelmi területeken a legújabb tudományos kutatási adatok és a legújabb mérési fejlődés figyelembe vételével azoknak az elemeknek az újbóli vizsgálatáért, amelyeken az (1) bekezdésben említett határértékek és riasztási küszöbértékek alapulnak.

(3) A határértékek és a riasztási küszöbértékek megállapítása után, megfelelő kritériumokat és módszereket kell meghatározni a következőkhöz:

- a) az (1) bekezdésben említett törvényes előírások követelményeinek végrehajtásához alkalmazandó mérés esetén:
 - a mintavételi pontok helye,
 - a mintavételi pontok minimális száma,
 - a mérési és a mintavételi referenciamódszerek;
- b) a környezeti levegő minőségének vizsgálatára szolgáló egyéb módszer használata esetén, különös tekintettel a modellezésre:
 - a modell térbeli felbontása és objektív vizsgálati módszerek,
 - referenciamódszerek a modellek felhasználásához.

Ezeket a kritériumokat és módszereket az egyes szennyezőanyagok figyelembevételével kell meghatározni a vizsgált övezetben a szennyezőanyagok szintjének vagy az agglomeráció méretének megfelelően.

(4) A határértékek meghatározásakor egy adott szennyező anyag tényleges szintjének és a környezeti levegő minőségének javítására hozott intézkedések megvalósításához szükséges időnek a figyelembevételére a Tanács egy ideiglenes tőrés határt is megállapíthat a határértékhez.

Ezt a tőrés határt az egyes szennyező anyagokhoz meghatározott eljárásoknak megfelelően kell csökkenteni. A határértékek szintjének csökkenése legkésőbb ezen értékek meghatározásakor, az egyes szennyező anyagokra megállapított időtartam végéig kell megtörténnie.

(5) A szerződéssel összhangban a Tanács elfogadja az (1) bekezdésben előírt jogszabályokat és a (3) és (4) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket.

(6) Amennyiben a tagállam az (5) bekezdésben említett rendelkezésekben meghatározott intézkedéseknél szigorúbb intézkedéseket tesz, tájékoztatja erről a Bizottságot.

(7) Amennyiben a tagállam az I. mellékletben nem említett vagy a Közösségben a környezeti levegő minőségével foglalkozó közösségi rendelkezések körébe nem tartozó szennyező anyagokhoz szándékozik határértékeket vagy riasztási küszöbértékeket meghatározni, erről megfelelő időben tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottságnak megfelelő időben választ kell adnia arra a kérdésre, hogy szükséges-e közösségi szinten intézkedni a III. mellékletben meghatározott kritériumoknak megfelelően.

5. cikk

A környezeti levegő minőségének előzetes vizsgálata

Azon tagállamok, amelyek nem rendelkeznek reprezentatív mérésekkel minden övezet és agglomeráció esetében a szennyező anyagok szintjeiről, reprezentatív méréseket, felméréseket vagy vizsgálatokat végeznek annak érdekében, hogy az adatok időben rendelkezésre álljanak a 4. cikk (1) bekezdésében említett követelmények megvalósításához.

6. cikk

A környezeti levegő minőségének vizsgálata

(1) A határértékek és riasztási küszöbértékek megállapítása után e cikkkel összhangban értékelni kell a környezeti levegő minőségét a tagállamok teljes területén.

(2) A 4. cikk (3) bekezdésében említett kritériummal összhangban és a 4. cikk (3) bekezdésében szereplő megfelelő szennyező anyagokra vonatkozóan, a mérés a következő övezetekben kötelező:

– a 2. cikk (10) bekezdésében meghatározott agglomerációkban,

- azokban az övezetekben, amelyekben az értékek a határértékek és a (3) bekezdésben ismertetett értékek között vannak, és
- egyéb övezetekben, ahol az értékek túllépik a határértékeket.

A környezeti levegő minőségével kapcsolatos megfelelő szintű információk biztosítására az előírt mérések kiegészíthetők modellezési módszerekkel.

(3) A mérések és a modellezési módszerek kombinációja is használható a környezeti levegő minőségének vizsgálatára, amennyiben az értékek bizonyos reprezentatív időtartam alatt egy, a határértéknél alacsonyabb szint alatt vannak, amit a 4. cikk (5) bekezdésében ismertetett rendelkezésnek megfelelően kell meghatározni.

(4) Amennyiben az értékek a 4. cikk (5) bekezdése rendelkezésének megfelelően megállapított szint alatt vannak, lehetőség lesz a modellezés vagy objektív becslési módszerek kizárólagos használatára az értékek megállapításához. E rendelkezés nem érvényes az agglomerációkra olyan szennyező anyag esetében, amelyhez a riasztási küszöbértéket a 4. cikk (5) bekezdésében megadott rendelkezésnek megfelelően határozták meg.

(5) Ahol a szennyező anyagokat mérni kell, a méréseket meghatározott helyszíneken vagy folyamatosan, vagy véletlen mintavétellel kell végezni; elegendő számú mérést kell annak érdekében végezni, hogy az a megfigyelt értékek meghatározását lehetővé tegye.

7. cikk

A környezeti levegő minőségének javítása

Általános követelmények

(1) A tagállamoknak megteszik a szükséges intézkedéseket a határértékek betartásának biztosítására.

(2) Az ezen irányelv céljainak elérése érdekében tett intézkedések:

- a) a levegő, víz és talaj védelméhez integrált megközelítést kell, hogy alkalmazzák;
- b) nem sérthetik meg a munkavállalók egészségének és biztonságának munkahelyi védelmére hozott közösségi jogszabályokat;
- c) nem lehetnek jelentős mértékű negatív hatással más tagállamok környezetére.

(3) A tagállamok cselekvési tervet dolgoznak ki, amelyben ismertetik a rövid távon meghozandó intézkedéseket, azokon a területeken, ahol fennáll a határérték és/vagy a riasztási küszöbérték túllépésének veszélye, a veszély, valamint az ilyen esemény időtartamának csökkentése érdekében. Az egyes esetektől függően az ilyen tervek előírhatnak intézkedéseket az olyan tevékenységek – ide tartozik a gépjárműforgalom is – szabályozására, és amennyiben szükséges, felfüggesztésére, amelyek hozzájárulnak a határértékek túllépéséhez.

8. cikk

Intézkedések a határértékeket átlépő övezetekben

(1) A tagállamoknak összeállítanak egy listát azon övezetekről és agglomerációkról, amelyekben egy vagy több szennyező anyag szintje magasabb, mint a határérték és a tűrőhatár összege.

Ha egy meghatározott szennyező anyag esetében semmilyen tűrőhatárt nem állapítottak meg, azt az övezetet és agglomerációt, amelyben e szennyező anyag szintje túllépi a határértéket, ugyanolyan módon kell kezelni, mint az első albekezdésben említett övezetet és agglomerációt, és a (3), (4) és (5) bekezdést kell alkalmazni ezekre.

(2) A tagállamoknak el kell készíteniük azon övezetek és agglomerációk listáját, amelyekben egy vagy több szennyező anyag szintje a határérték és a tűrőhatár értékével növelt határérték értéke között van.

(3) Az (1) bekezdésben említett övezetekben és agglomerációkban a tagállamoknak intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a határérték elérését szolgáló tervet vagy programot az előírt határidőn belül kidolgozzák vagy végrehajtsák.

Az említett tervnek vagy programnak, amelyet a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, legalább a IV. mellékletben felsorolt információkat tartalmaznia kell.

(4) Az (1) bekezdésben említett azon övezetekben és agglomerációkban, amelyekben egynél több szennyező anyag szintje magasabb, mint a határérték, a tagállamoknak gondoskodniuk kell egy, az érintett valamennyi szennyező anyagot felölelő integrált tervről.

(5) A Bizottság rendszeresen ellenőrzi a (3) bekezdés értelmében benyújtott tervek vagy programok megvalósítását, amely során az előrehaladásukat és a légszennyezésben jelentkező tendenciákat vizsgálja felül.

(6) Amikor egy szennyező anyag szintje túllépi vagy valószínűleg túl fogja lépni a tűrőhatár értékével növelt határértéket vagy – az adott esettől függően – a riasztási küszöbértéket egy másik tagállamból származó jelentős szennyezést követően, az érintett tagállamoknak konzultálniuk kell egymással, azzal a céllal, hogy valamilyen megoldást keressenek. A Bizottság jelen lehet az ilyen konzultáción.

9. cikk

Követelmények azon övezetekben, amelyekben az értékek alacsonyabbak a határértéknél

A tagállamoknak összeállítják azon övezetek és agglomerációk listáját, amelyekben a szennyező anyagok szintje a határérték alatt van.

A tagállamok a határértékek alatt tartják a szennyező anyagok szintjét ezekben az övezetekben és agglomerációkban, és törekednek a fenntartható fejlődéssel összhangban a legjobb környezeti levegőminőség megtartására.

10. cikk

A riasztási küszöbérték túllépésekor alkalmazható intézkedések

A riasztási küszöbérték túllépésekor a tagállamok gondoskodnak a nyilvánosság tájékoztatása érdekében szükséges lépések megtételéről (például rádió, televízió vagy a sajtó segítségével). A tagállamok a Bizottság számára is ideiglenes tájékoztatást küldenek a szennyezési esemény(ek) időtartamáról és a szennyezés regisztrált szintjéről az ilyen eseményeket követően legkésőbb három hónapon belül. A nyilvánosságra hozandó minimális részletek listáját a riasztási küszöbértékekkel együtt kell meghatározni.

11. cikk

Információ és jelentés átadása

A 4. cikk (1) bekezdésének első franciabekezdésében említett első javaslatnak a Tanács által történő elfogadását követően:

1. A tagállamok értesítik a Bizottságot, a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, laboratóriumokat és a 3. cikkben említett szerveket, és

a) a 8. cikk (1) bekezdésében megadott övezetekben:

i. tájékoztatják a Bizottságot a tűrőhatárral megnövelt határértéket túllépő szintek előfordulásáról, azon nappalról vagy időtartamról, amikor ilyen szintet figyeltek meg, és a regisztrált értékről minden egyes év végétől számított kilenc hónapon belül.

Ha egy adott szennyező anyagra semmilyen tűrőhatárt nem állapítottak meg, azokat az övezeteket és agglomerációkat, ahol az ilyen szennyező anyag szintje túllépi a határértéket, ugyanolyan módon kell kezelni, mint az első bekezdésben említett övezeteket és agglomerációkat;

ii. tájékoztatják a Bizottságot minden egyes regisztrált eset okairól minden év vége után kilenc hónapos időtartamon belül;

iii. elküldik a Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésében említett tervek vagy programokat annak az évnél a végétől számított két évnél nem később, amelynek során a szinteket megfigyelték;

iv. háromévente tájékoztatják a Bizottságot a terv vagy program megvalósításának előrehaladásáról;

b) évenként, és legkésőbb minden év végétől számított kilenc hónapon belül, elküldik a Bizottságnak a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 9. cikkben meghatározott övezetek és agglomerációk listáját;

c) háromévente elküldik a Bizottságnak a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések

egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkében említett körzetenkénti jelentés keretein belül, és minden egyes hároméves időszak eltelte után legkésőbb kilenc hónappal a 8. cikkben és 9. cikkben említett övezetekben és agglomerációkban megfigyelt vagy vizsgált szintek felülvizsgálatáról szóló tájékoztatást az adott esettől függően;

- d) tájékoztatják a Bizottságot az 5. cikkben előírt előzetes levegőminőség értékeléséhez használt módszerekről.

2. A Bizottság nyilvánosságra hozza:

- a) minden évben a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott övezetek és agglomerációk listáját;
- b) háromévenként a Közösségben a környezeti levegő minőségét ismertető jelentést. E jelentés összesített formában bemutatja a Bizottság és a tagállamok közötti információcseréhez használt mechanizmuson keresztül kapott információkat.

3. A Bizottság szükség szerint a 2. b) pontban említett jelentés elkészítése érdekében igénybe veszi az Európai Környezetvédelmi Ügynökségben rendelkezésre álló szakértői értékelést.

12. cikk

A bizottság és feladatai

(1) A 4. cikk (2) bekezdésében említett kritériumoknak és módszereknek tudományos és a technikai fejlődéshez való igazításához szükséges módosításokat és a 11. cikk értelmében átadandó információ átadására alkalmazott részletes rendelkezéseket, valamint a 4. cikk (3) bekezdésben említett rendelkezésekben említett egyéb feladatokat e cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban kell alkalmazni.

Az ilyen hozzáigazítás nem vezethet a határértékek vagy riasztási küszöbértékek közvetlen vagy közvetett módosításához.

(2) A Bizottságot egy, a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöki tisztét a Bizottság egy képviselője tölti be.

A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy az nem nyilvánított véleményt, a Bizottság késedelem nélkül javaslatot terjeszt a Tanács elé a meghozandó intézkedésekről. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

13. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 18 hónappal az 1-4. és a 12. cikkkel és a I., II., III. és IV. melléklettel kapcsolatos rendelkezésekre való tekintettel történő hatálybalépését követően megfeleljenek, és legkésőbb azon a napon, amikor a 4. cikk (5) bekezdésében említett rendelkezéseket alkalmazzák, a többi cikkel kapcsolatos rendelkezésekre való tekintettel.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1996. szeptember 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. LOWRY

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

I. MELLÉKLET

**A KÖRNYEZETI LEVEGŐVEL VALÓ GAZDÁLKODÁS ÉS MINŐSÉGÉNEK VIZSGÁLATA SORÁN
FIGYELEMBE VEENDŐ LÉGSZENNYEZŐ ANYAGOK LISTÁJA**

- I. **A kezdeti szakaszban megvizsgálandó légszennyező anyagok, a már létező környezeti levegőminőség irányelvek által szabályozott szennyező anyagokat is beleértve**
 1. kén-dioxid
 2. nitrogén-dioxid
 3. finom részecskékből álló anyag, például korom (A PM 10-et is beleértve)
 4. lebegő por
 5. ólom
 6. ózon
 - II. **Egyéb légszennyező anyagok**
 7. benzol
 8. szén-monoxid
 9. policiklusos aromás szénhidrogének
 10. kadmium
 11. arzén
 12. nikkel
 13. higany
-

II. MELLÉKLET

**A HATÁRÉRTÉKEK ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK MEGHATÁROZÁSÁKOR FIGYELEMBE
VEENDŐ TÉNYEZŐK**

A határérték és, adott esetben, a riasztási küszöbérték meghatározásakor például a következő értékek vehetők figyelembe:

- a lakosság, és különösen az érzékeny alcsoportok expozíciójának mértéke,
 - éghajlati körülmények,
 - a növényvilág és állatvilág és élőhelyük érzékenysége,
 - a szennyezésnek kitett történeti örökség,
 - gazdasági és műszaki megvalósíthatóság,
 - szennyező anyagok és másodlagos szennyező anyagok nagy távolságra való eljutása, beleértve az ózont is.
-

III. MELLÉKLET

ÚTMUTATÓ A VIZSGÁLANDÓ LÉGSZENNYEZŐ ANYAGOK KIVÁLASZTÁSÁHOZ

1. Következmény lehetősége, súlyossága és gyakorisága, tekintettel az emberi egészségre és a környezetre, mint egészre. A visszafordíthatatlan következményekkel külön kell foglalkozni.
2. A légkörben lévő szennyező anyagok mindenhol való előfordulása és nagy koncentrációja.
3. Környezetátalakítások vagy anyagcsere-változtatások, mivel ezek a módosulások nagyobb toxicitású vegyszerek termelődéséhez vezethetnek.
4. A környezet állandósága, különösen, ha a szennyező anyag biológiailag nem képes lebomlani, és felhalmozódhat az emberben, a környezetben vagy a táplálékláncban.
5. A szennyező anyag hatása:
 - a szennyező anyag hatásának kitett populáció, az élő erőforrás vagy az ökoszisztéma mérete,
 - az érintett övezetekben a különösen érzékeny célok létezése.
6. Kockázatértékelési módszerek is használhatók.

A szennyező anyagok kiválasztásában figyelembe kell venni a 67/548/EGK irányelvben ⁽¹⁾ és annak későbbi módosításaiban meghatározott megfelelő veszélykritériumot.

⁽¹⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 91/632/EGK bizottsági irányelvvel (HL L 338., 1991.12.10., 23. o.) módosított irányelv.

IV. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁRA SZOLGÁLÓ HELYI, REGIONÁLIS VAGY NEMZETI PROGRAMOKBAN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK**A 8. cikk (3) bekezdése értelmében a következő információkat kell megadni:**

1. *A határérték túllépésének helye*
 - régió
 - város (térkép),
 - mérőállomás (térkép, földrajzi koordináták).
2. *Általános információk*
 - az övezet típusa (város, ipari vagy vidéki terület)
 - a szennyezett terület becslült nagysága (km²) és a szennyezés hatásának kitett népesség becslült mérete
 - hasznos éghajlati adatok
 - releváns topográfiai adatok
 - az övezetekben lévő, védelmet igénylő célok típusával kapcsolatban elegendő információ.
3. *Felelős hatóságok*

A fejlesztési tervek kidolgozásáért és megvalósításáért felelős személyek neve és címe.
4. *Szennyezés természete és vizsgálata*
 - az előző évek során (a javítási intézkedések végrehajtása előtt) megfigyelt koncentrációk
 - a program kezdete óta mért koncentrációk
 - a vizsgálathoz használt módszerek.
5. *Szennyezés eredete*
 - a szennyezésért felelős fő szennyező anyagot kibocsátó források listája (térkép)
 - az ezekből a forrásokból származó szennyező anyag kibocsátásoknak az összesített mennyisége (tonna/év)
 - a más régiókból érkező szennyezéssel kapcsolatos információk.
6. *A helyzet elemzése*
 - a nagymértékű szennyezésért felelős tényezők részletei (szállítás, határon keresztüli szállítást is beleértve, keletkezés)
 - a levegőminőség javítására hozott lehetséges intézkedések részletei.
7. *Ezen irányelv hatálybalépése előtt már létező fejlesztési intézkedések vagy programok részletei, ilyenek például*
 - helyi, regionális, nemzeti, nemzetközi intézkedések
 - ezeknek az intézkedéseknek a megfigyelt hatásai.
8. *Ezen irányelv hatálybalépését követően a szennyezés csökkentése érdekében életbe léptetett intézkedések vagy programok részletei*
 - a programban meghatározott minden intézkedés felsorolása és leírása
 - a megvalósítás menetrendje
 - a tervezett levegőminőség-javulás becslése és az e célok eléréséhez szükséges idő becslése.
9. *A hosszú távra tervezett vagy folyamatban lévő intézkedések vagy programok részletei.*
10. *Az ebben a mellékletben kért információk kiegészítéséhez használt kiadványok, dokumentumok, munkák, stb. jegyzéke.*